

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 21087/2022
20.03.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Вене Станковић, Радославе Мађаров, Марине Милановић и Зорице Булајић, чланова већа, у правној ствари предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Катарина Шелмић Уњић, адвокат из ..., против противника предлагача ББ из ..., ради физичке деобе, одлучујући о ревизији предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Крушевцу Гж 1793/22 од 20.09.2022. године, у седници одржаној 20.03.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о посебној ревизији предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Крушевцу Гж 1793/22 од 20.09.2022.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија предлагача изјављена против решења Вишег суда у Крушевцу Гж 1793/22 од 20.09.2022. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Крушевцу Р1 14/17 од 26.01.2022. године, ставом првим изреке, одлучено је да се врши развргнуће сувласничке имовине предлагача и противника предлагача на непокретностима, и то кп бр. .. и кп бр. .., чији су сувласници у обиму удела од по $\frac{1}{2}$, све у лн. бр. .. КО ..., на начин што предлагач АА постаје искључиви власник у обиму удела 1/1 на кп бр. .. уписане у лн бр. .. КО ..., а противник предлагача ББ постаје искључиви власник у обиму удела 1/1 на кп .. уписане у лн бр. .. КО ... .

Решењем Вишег суда у Крушевцу Гж 1793/22 од 20.09.2022. године, одбијене су као неосноване жалба предлагача и противника предлагача и наведено решење је потврђено. Одбијен је захтев противника предлагача за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, предлагач је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. Закона о парничном поступку ради разматрања правних питања од општег интереса, као и праних питања у интересу равноправности грађана и потребе новог тумачења права.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“ број 72/11 ... 18/20), у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник Републике Србије“ број 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

На основу одредбе члана 420. став 6. истог закона, у поступку поводом ревизије против решења сходно се примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде.

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, те нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији предлагача прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Побијаним решењем одлучено је о физичкој деоби непокретности на којима су учеснице биле сувласници у по ½ дела, на начин да свака постаје искључиви власник парцеле на којој се налази објекат који несметано држи и користи, са омогућеним приступом парцели предлагача преко парцеле противнице предлагача пролазом довољне ширине за пролазак возила, трактора и камиона од јавног пута до парцеле предлагача, све у складу са фактичким државинским стањем. Ревизијски наводи су усмерени на разрешење чињеничних питања у овој правној ствари, као и правилности примене материјалног права, што није разлог прописан чланом 404. став 1. ЗПП, за одлучивање о посебној ревизији.

Законом су изричито прописани додатни, посебни услови под којима ревизијски суд може изузетно дозволити ревизију и одлучити о овом правном леку и онда када ревизија није дозвољена на основу члана 403. ЗПП. Истицање погрешне примене материјалног права представља законски разлог за изјављивање посебне ревизије, искључиво уколико због погрешне примене материјалног права у другостепеној одлуци постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

У ревизији се одређено не указује на испуњење тих услова у овој правној ствари.

Имајући у виду разлоге на којима је заснована побијана пресуда у примени материјалног права, као и наводе изнете у ревизији, Врховни суд је оценио да у конкретном случају није испуњен законски услов који би се односио на потребу за новим тумачењем права, нити за разматрањем правних питања од општег интереса, односно правних питања у интересу равноправности грађана, како се посебном ревизијом предлаже.

Из наведених разлога, на основу члана 404. став 2. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, у вези са чланом 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија предлагача није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, који се примењује на основу члана 27. став 2. Закона о ванпарничном поступку прописнао је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Предлог за физичку деобу поднет је 10.03.2017. године, а означена вредност предмета деобе износи 10.000,00 динара, што је испод законом прописаног цензуса за изјављивање ревизије из члана 403. став 3. ЗПП, тако да ревизија предлагача није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП у вези са члановима 27. став 2. и 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић